

kapitel 1 § 15 at gennemføre en forskydning af arbejdsområderne for henholdsvis underretterne og landsretten. Man har anmodet landsdommeren om ved forhandling med kredsretterne at søge tilvejebragt materiale til belysning af, i hvilket omfang sådanne ændringer må anses for hensigtsmæssige, og statsministeriet vil drage omsorg for, at spørgsmålet på grundlag af dette materiale tages op til fornyet forhandling i landsrådet i dets samling 1955.

Såfremt statsministeriet herefter skønner, at der bør indføres ændringer i retsplejeloven, vil forslag til sådanne ændringer blive fremsat i folketinget i dets samling 1955—56. Måtte statsministeriet på dette tidspunkt være af den anskuelse, at en ændring ikke kan anses for påkrævet, vil spørgsmålet blive forelagt for folketingets grønlandsudvalg.

Statsministeriet er herefter tilbøjelig til at mene, at det ikke kan anses for påkrævet nu i loven at optage en bestemmelse om, at retsplejeloven for Grønland skal optages til revision til et nærmere angivet tidspunkt.

Kapitel 1.

Til § 2.

Da det af hensyn til de tilfælde, da landsretten sættes uden for Godthåb, er ønskeligt, at nogle af domsmandssuppleanterne har bopæl uden for Godthåb, er der trang til en udvidelse af antallet af suppleanter.

Til § 12.

Der vil i fremtiden findes kateketer, der udfører kirkelige funktioner, og som i lige så høj grad som præsterne vil være befolkningens sjælesørgere. Statsministeriet anser det derfor for rettest, at kateketer, der udfører kirkelige funktioner, får samme adgang som præster ved anerkendte trosamfund til at begære sig fritaget fra hvervet som domsmand.

Kapitel 2.

Til § 14.

Da kateketerne i Grønland i mindst lige så vidt omfang som de egentlige præster virker som befolkningens sjælesørgere, synes det naturligt at indføre en regel, hvorefter kateketerne i samme omfang som præsterne er udelukket fra at afgive vidneforklaring.

Kapitel 3.

Til § 5.

Da antallet af mindre uoverensstemmelser af civilretlig karakter er stigende, og det næppe kan forventes, at politiet i samme omfang, som det

hidtil er sket, kan søge at forlige sådanne, er det ønskeligt at gennemføre den foreslåede ændring. Domsmandenes medvirken i disse tilfælde skønnes mindre påkrævet, og det vil formentlig være lettere at opnå forlig, når dette kan ske for kredsdommeren alene og ikke kun under den mere forbundne domsforhandling.

Til § 10, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den regel, der findes i kapitel 2 § 13, stk. 3, om afhøring af vidner, og stemmer med praksis.

Kapitel 4.

Til § 9.

Der har vist sig praktisk trang til at indføre en adgang til, at faderskab kan anerkendes ikke alene som hidtil ved personligt møde for kredsdommeren, men også ved under fremmøde for politiet at underskrive en anerkendelseserklæring, som politiet derefter videregiver til kredsdommeren. Denne fremgangsmåde vil navnlig være praktisk, hvis faderen bor på et sted, der ligger langt fra kredsrettens sæde.

Landsrådet har foreslået, at udtrykket „indstævnet“ ændres til „udlagt eller indstævnet“.

Det fremgår af retsplejelovens kapitel 4 § 8, at anerkendelse af faderskab forudsætter, at der af kredsdommeren er affattet stævning. Statsministeriet er imidlertid enig med landsrådet i, at det ikke kan anses for hensigtsmæssigt, at afgivelse af erklæring om faderskab overfor politiet kun skal kunne ske, når der forud er udtaget stævning. For at tydeliggøre dette, har man dog foretrukket, at det udtrykkelig anføres, at sådan erklæring kan afgives, selv om stævning ikke foreligger.

Til afsnit E.

Grundloven bestemmer i § 71, stk. 2: „Frihedsberøvelse kan kun finde sted med hjemmel i loven“, og i samme paragrafs stk. 6: „Uden for strafferetsplejen skal lovligheden af en frihedsberøvelse, der ikke er besluttet af en dømmende myndighed, og som ikke har hjemmel i lovgivningen om udlændinge, på begæring af den, der er berøvet sin frihed, eller den, der handler på hans vegne, forelægges de almindelige domstole eller anden dømmende myndighed til prøvelse. Nærmere regler herom fastsættes ved lov“.

Selv om administrativ frihedsberøvelse i praksis kun forekommer i sjældne tilfælde i Grønland, har statsministeriet dog, da de herom gældende